બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

સતી પ્રભાવ.

નાટકનાં ગાયનો.

રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનારઃ—જે. કાવસજી ખટાઉ.

ડીરેક્ટર—મી. અમુલાલ એહમદુલ્લા શાહ

હાલ મુ. શાન્તિભુવન થીએટર—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨

શા. ચીમનલાલ ગોકળદાસે છાપ્યો શ્રી જૈન એડવોકેટ
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ઘીકાંટા—અમદાવાદ.

કીંમત ચાર આના.

સતી પ્રભાવ નાટકનાં મુખ્ય પાત્રો,

પુરૂષ પાત્રો.

[illegible]સેન... ... ...સાલ્વ દેશકા રાજા

[illegible]ન... ... ...રાજા ધુમતસેનનો પુત્ર

[illegible]તુ ... ...આવોપુરકા રાજા

[illegible]પતિ... ... ...મદૂર દેશકા રાજા

[illegible]ભગવાન ... ...ત્રિલોકાધીશ નારાયણ

[illegible]મુનિ... ... ...અ[illegible]ષ્ણુકા મન ગણાતા મહાત્મા

[illegible]સ્તા... ... ...[illegible]કા રાજા

[illegible] બહાદુર
[illegible]મ
[illegible]
[illegible]નાથ ...કોમીક ખેલાડીએ
[illegible]ર
[illegible]
[illegible]

સ્ત્રી પાત્રો.

[illegible]વી... ... ... રાજા [illegible]પતિકી રાણી

[illegible]ત્રી ... ... રાજા [illegible]પતિકી પુત્રી...સત્યવાનકી સ્ત્રી

[illegible] ... ... રાજા ધુ[illegible]સેનકી સ્ત્રી

[illegible]માતા ... ... મહાશક્તિ વિષ્ણુ ભગવાનના ધર્મપત્નિ

[illegible]... ... ... (કોમીક) શેઠબહાદુરની સ્ત્રી

[illegible]વી ... ... (કોમીક) ભોળાનાથકી સ્ત્રી જવાલાકી [illegible]

બનામે ખુદા.

સતી પ્રભાવ.

સીન.

૧–ઇશ્વર સ્તુતી.

૨–રાજા ગજકેતુ દરબારમાં બિરાજમાન છે. ત્યાં દરબારના અમીરોના કહેવાથી ખુલાસો થાય છે કે રાજા દ્યુમતસેને ચોથાઈ દેવાની બંધ કીધી છે. આ વાતોથી ક્રોધમાં આવી રાજા ગજકેતુ રાજા દ્યુમતસેનપર ચઢાઈ લઈ જાય છે.

૩–કોમીકસીન

૪–સતી સાવીત્રી પોતાની સાહેલીયો સાથે બાગમાં રંગ રાગ અને ટેલટપ્પો કરતી આવે છે. એકાએક એક વાઘ ત્યાં આવે છે જેથી ગભરાટમાં સહેલીયો જ્યાં ત્યાં નાહસી જાય છે. તે અરસામાં રાજા દ્યુમતસેનનો ગાદી વારસ પુત્ર રાજકુમાર સત્યવાન આવી લાગે છે. અને વાઘને મારી સાવીત્રીને બચાવે છે. બન્નેમાં પ્યારની ગાંઠ બંધાય છે અને વીવાહનો કોલકરાર થાય છે. દીન દયાળ નામે ભટ્ટ આખર ખબર દે છે કે રાજકુમાર સત્યવાનને પીતા માતા જલદી બોલાવે છે.

૫–કોમીક

૬–રાણી સેવધ્યા પોતાના પુત્ર સત્યવાનની જુદાઈમાં બળાપો કરે છે રાજા દ્યુમતસેન તેણીને દીલાસો દે છે. સેનાપતી આવીને રાજા દ્યુમતને રાજા ગજકેતુની ચઢાઈની ખબર આપે છે. એટલે વાતચીત થતાંજ ગજકેતુ કીલ્લો ફતેહ કરી શાહી મહેલમાં ઘુસી આવે છે. બન્ને રાજા લડે છે. દ્યુમતસેન જખમી થઈ ગીરફતાર થાય છે પોતાના પતીની એ દશા જોઈ રાણી સેવધ્યા તલવાર ઉગામી ગજકેતુ સાથે લડે છે. અને ગજકેતુને માત કરી તેનાપર વાર કરે છે પણ રાજા દ્યુમતસેન તેણીને મના કરે છે. પોતાના પતીની આજ્ઞાથી રાણી તલવાર ફેંકી દે છે એનો લાભ લઈ દુષ્ટ ગજકેતુ રાજા રાણી બન્ને-

ને ગીરફતાર કરે છે. અને દ્યુમતની આંખ ફોડી નાખવાનો હુકમ કરે છે પોતાના પ્રીય પતીની દુર્દશા ન જોઈ શકવાથી રાણી પોતે પોતાની આંખ ફોડી નાંખે છે. એ પ્રમાણે રાજા રાણી બન્નેની દુર્દશા થાય છે. દુષ્ટ ગજકેતુ મેહેલમાં આગ લગાડે છે.

અંક બીજો.

સીન

૧—રાજા દ્યુમતસેન અને રાણી સેવઈયા પોતાની મુસીબતના દીવસો જંગલમાં ગુજારે છે. ત્યાં સત્યવાન આવી મળે છે.

૨—સાવીત્રી સત્યવાનની જુદાઈમાં બેકરાર થાય છે. સહેલીયો સાવીત્રીનું મન લોભાવવા દેશદેશના રાજકુમારોની તસ્વીર બતાવે છે. પણ સાવીત્રી ના પસંદ કરે છે. તેટલા વખતમાં ત્યાં સાવીત્રીનાં માત પીતા આવે છે. તેઓને એક સાહેલી સત્યવાનના પ્રેમનો હાલ કહી સંભળાવે છે. ત્યાં નારદ મુની આવી લાગે છે અને સત્યવાનનો સઘળો હાલ કહી સંભળાવે છે. અને લગન બંધન માટે મના કરે છે. કારણકે એક વર્ષમાં સત્યવાનના જીવને હાંની થનાર છે. પણ નારદમુની સાવીત્રીને સદા સોહાગન કેહેવાથી તેણીને ઉપાય બતાવી જાય છે.

૩—કોમીકસીન

૪—નારદમુની યમદેવતાને સત્યવાનની જીંદગી બચાવી લેવાને કહે છે. યમદેવતા ઇન્કાર કરે છે. નારદમુની સમઝાવીને જાય છે. પણ યમદેવતાના નહી માનવાથી લક્ષ્મી સાવીત્રીની સહાયતા કરવા જાય છે.

૫—સાવીત્રી નારદમુનીના કહેવા પ્રમાણે વડ પુજા કરે છે યમ દેવતા હેરાન થાય છે.

૬—કોમીકસીન

૭—આંધળાં થયલાં રાજા રાણી પોતાના પુત્ર સાથે જંગલમાં પ્રવેશ કરે છે. અને સાવીત્રીના પ્રેમ ગાંડની વાતો ચાલે છે, ત્યાં સાવીત્રીના માતપીતા સાવીત્રીની સાથે આવે છે. ત્યાં વાતોનો ખુલાસો થયા પછી નારદમુની આવી બન્નેને લગનના બંધનથી જોડે છે.

અંક ત્રીજો.

સીન

૧—વિશ્નુ અને લક્ષ્મી બીરાજમાન છે ત્યાં નારદમુની આવે છે. અને સત્યવાનની જીંદગી માગે છે અંતમાં વિશ્નુ ભગવાન નારદમુનીને ધીરજ આપે છે કે જાઓ અગર સાવીત્રી સતી છે તો સત્યવાનના જીવની હાની નહી થશે.

૨—સાવીત્રી એક દાસી પ્રમાણે ઘર સંસારનું કામ કરતી જણાય છે. સત્યવાન સાવીત્રીને કહે છે કે હું જંગલમાં જઈ કાંઈક ફલપાન લાવું છું. પણ સાવીત્રી પોતાના પતીને વીહીલો મુકતી નથી. પોતે પણ સાથે જાય છે.

૩—રાજા ગજકેતુ પોતાના કીધાં કરતુકથી શરમાય છે. અને પશ્ચાતાપ કરે છે. અને જબરીથી લુટી લીધેલું રાજપાટ પાછું દ્યુમતસેનને આપી દેવાનો નિશ્ચય કરે છે.

૪—જંગલમાં એક ઝાડપર સત્યવાન ફુલ તોડવા ચડકે છે. યમદેવતા સાપ બનીને તેને ડસે છે. સાવીત્રી યમદેવતાને પકડે છે. યમદેવતા તેણીને તેણીના સાસુ સસરાની આંખ્યો માટે વરદાન દઈને પીછો છોડવી નાહસે છે. સાવીત્રી પીછો છોડતી નથી. ફરી યમદેવતા તેઓનાં રાજપાટ પાછું મળવાનું વરદાન દઈ નાહસે છે. ફરીને સાવીત્રી પીછો પકડે છે. અને યમદેવતાની પાછળ અગની કુંડમાં જાય છે. યમદેવતા ગભરાટમે એક પુત્રનું વરદાન દઇ ફરીને નાહસે છે. સાવીત્રી યમપુરીમાં પહોંચી યમદેવતાને પકડે છે. અને તેને માત કરે છે કે એક સતી સ્ત્રી પોતાના પતી સિવાએ પુત્રનો જન્મ કેમ આપી શકે? યમદેવતા લાચાર થઇ સત્યવાનને જીવતદાન આપે છે. સત્યવાનનાં માત પીતા અંધાપાથી દૂર થાય છે. અને રાજા ગજકેતુ આવીને રાજા દ્યુમતસિંહને તેનું રાજપાટ પાછું આપે છે. નારદ મુની આવીને યમદેવતાને શરમીંદા કરે છે. અને લક્ષ્મી જાહેર થઈ આશિશ દે છે.

સમાપ્ત.

ડ્રોપસીન.

બનામે ખુદા.

તમાશા-
સતી પ્રભાવ.

સુત્રધાર—૧-ઑંકાર તુહી હય જગ કરતાર હય,
તુહી તૂ હય માલિક—૦
આગે જેહાં હય આલી-પાંણી બને હુંય હાલી
રંગ બરંગી અરે હાં રંગ બરંગી—૦
જાઉં મય વારી શ્યામ બિહારી
કર ધર કર સહાય હમારી—૦
સુત્રધાર—૨-ચલો કીર્તિ જગતમે હમ ફયલાંય
ગુન ધુન સુનાએં-ચલો કીર્તિ૦
પરમ ગોવિંદ ગુનપતિકા ગુન ગ્યાન,
સતિ સાવીત્રી સત્યવાન ગ્યાન ધ્યાન.
જોડી જગતમે કયસી ભાઇ—૦
બ્રહ્મા વિશ્નૂ મહેશકે ગુન ગાએં—૦
દરબાર-સાહેલી—૩-જગમગ ચમકત નિત ગુન દમકત.
ધૂમધામસે સબઘર નોબત બાજે,
રૂપ સજત ભૂપ બઢહત દિન દિન—૦
રાજતાજ નિત અમર રહે આન બાન સાજે,
સુખ સંપત ધન દૌલત રહે સંગત,
નગર નગર સબ શોભત દરબાર—૦
જવાળા—૪-નઈ શાખેં જવાંનીમે ફુલી કલીયાં.
હરપલીયાં કરો રંગરલીયાં—નઈ૦
બાલા જોબનવા થાકે નયેન વારે હય મોરે,
ચાલ નિરાલી મતવાલી નીકાલી ભોલી બાલી—૦

પંડ્યા—૫—બરસન લાગેરે બદરીયા સાવનકી કારી.
ઈત હર પાવન લાગીરે—હર પાવન લાગીરે—બરસન૦
ચમક ચમક બીજરીયા ચમકે ઘા ના ના ના ના મેંઘા ગરજે
અબતો મનમે ચોંક પડી—ભાગી—બરસન૦

સબ—૬—મારો પીટો પાખંડી કે સરકો કરદો ભીન્નાર,
દો બઢ બઢકર તડતડ દેસ પયજાર.
બખ્શોજી બાબા માઇ મય કરતા હું દોહાઈ,
જુતોંસે સરકો કરતે હો કર્યુ પ્યાર.
મારા ચુંગલ કજ્વેને મેરે ગાલોંપર રસગુલ્લે સમઝકર,
મોટે બકરેકો ભેટ કરો મરઘટપર આઉંગા ભૂત બનકર—૦

સહેલીયાં—૭—સાવધાન હો પાતપાત ઓર ડાલ ડાલ નમ જાય,
કલીયનપર ભંવરા મત ડોલે પવન સુમન થમ જાય.
ડાર ડાર ફુલે હુંય હાર સીંગાર ઉમંગ પુર બાહાર,
રંગ મિલકર ઉડાઓ સહેલીયાં હજાર કરકે પ્યાર. બારબારહાં૦
પ્યારી પ્યારી નિરાલી હુય ફુલનકી આન,
ગુલ બુટેભી ખીલકર દીખાતે હુંય કયા આનબાન.
દેખો દેખો ચમનકી ખીલી કયારીયાં—હાં ડાર ડાર૦

સાવિત્રી—૮—કયસી આઇ હુય બાદે બાહાર મોહે નાહી
ભાવત ફુલનકી

સખીરી નાહી ભાવત ફુલનકી હાં—૦
હર હરીયાલે ફુલ નિરાલે મોરે મન નાહી સોહાએ,
પ્રેમકે ભાલે ખૂબ સંભાલે નિર્થક જોબન જાએ જાએ—૦

સહેલીયાં—સાવિત્રી—૯—પ્યારી તૂ હુય નયેન નિરાલી મધકી પ્યાલી,
હુય ભરી મન મસ્ત બનાદે—પ્યારી૦
જાઓ જાઓ સહેલી—લેજાઓ નાહી,
બાતેં ઘડઘડ કર મંતર કરો નાહી—૦
જાઓ જાઓ નવેલીયો ચેહ બાતેં ન બનાઓ
ચેહ અનોખી ન સુનાઓ—

મહલાઓ ન સહેલી અલબેલી ના લજાઓ.
પ્યારા જોબનવા સજાઓ.
સુન ખુન હારી તુ સુન પ્યારી નહીં શરમાઓ.

સાવિત્રી—૧૦—શુન માનું તેરા જનમ જનમ મહાબીર,
પરમેશ્વરકી પરશંસાતે—શુન૦
ચિતવન મતવારી પ્યારી—નયનાં કટારી મારી,
મધુરી સુરત તોરો આન બાન શાન—શુન૦
ચકોરી બનકે ઉડ જાઉં—જોહે તુમ ચંદ્રમાં આકાશ,
તુમ્હારે પ્યારે પ્યારે મુખડેપર હુય સુર્યકા પ્રકાશ—મધુરી૦

સહેલી—૧૧—ખેલો ખેલો છયલાસે રંગ રલીયાં,
બાંકી દુલ્હનીયાં પાવો સજન—૦
ગરવામે હાર ડાર પ્યારી કરો સીંગાર,
પહેનો સોહાગ—ચુડીયાં હુંય બલહારીયાં—ખેલો૦
ન છેડ સહેલી અલબેલી યેહ અમૃતરસ મત ઘોલ,
તેરે જોબનકા કુછ રંગ જમે અબ નયનકે પટ ખોલ—૦
દોનોંકા જોડા મિલ ગયા ઔર હમ કુંવારે રહે ગએ.
અચ્છા—જો હરકી ઇચ્છા૦
હાર ગુંદ કર લાઈ પ્યારી માલનીયાં.

લઠબહાદુર—૧૨—દસસેર આટા બીસશેર ઘી ઔર દૂધ
દહીમનભર શક્કર
લડડુ પેડે શામ સવેરે ખાકે લડાઉં મય ટક્કર.
બરફી જીલેબી બાલુશાહી રસ ગુલ્લાસે પેટ ભરૂં.
દસ દસ કુંડે ભંગ છાંન પ્રભાતમે ઉઠ જલપાન કરૂં.
દહી બડે સેરો ચખજાઉં—ઓ સસૂરજી કાકા—
મેવેકી મારકીટ પાઉં—સબ અહમ ગહમ ચટકર જાઉં.
ખાખા કરે બયસા મેરા કુંકનદે દિવાલા,
યેહ તો બેટી જવાલાકાલી નિકલા ભાઇ સાલા.
ઢબક શીરેકે મટકે મે દસશેર આટા—૦

સહેલીયાં-૧૩-માનો આજ દેવીજી ધરો ધીર—માંનો૦
આશા મનકી ફુલે ચિંતા સબરી ટલે
નિસદિન કરે દયા તોપે સદાપ્યારી રઘુબીર૦
બિપતા મિટાવે તોરી ગુસઈયાં
મત ઘબરાઓ મન બહેલાઓ
ઇશ્વર સુખ કરે દુઃખ હરે હરિ મન પીર—માંનો૦

ધૂમલ-રાણી—૧૪-દુઃખ સાગરમે ડુબી હમારી નઈયા
નયેન બીન અબ કઓન ખેવઈયા
જલન મીલત થલન મીલત કલ ન પડત જીયા—દુખસાગ
નાહી કોઈ સાથ દેવઈયા સુધલે હમારી ગુસઈયા,
હર દુખવા કરકે દયા તૂહી હય સુખ દેવઈયા.
બનબન ભટકત હમ રહીયા—ડુબી હમરી નઈયા૦

સહેલીયાં-૧૫-બનો નહમસે હિલજાંની બનો
શાદીકી ઘડી આએ સોહાગ રંગ લાએ ચુનરીયા ધાંની-બનો
બાંકા તીરછા કોઇ બનરા જીસ્સે હો શાદમાંની પ્યારી
મનમાની૦
જાઓ જાઓ નાહીં સતાઓ છેડયેહ કયસી ઠાની,
કરોના પરેશાની-બનો નહમસે૦

સાવિત્રી-૧૬-કીસીકી મોહની સૂરતપે મેરી જાન જાતી હય,
નિરાલા રૂપ હરહર રંગમે અપના દિખાતી હય૦
ઝલક હય જીસ્કી આંખોમે પલકકી ઓટ રહેતા હય,
દ્રષ્ટીમે ઉસીકી જોત ચમચમકર સમાંતી હય૦
કીસીકી માલા જપતી હું નિરંતર નામ ભજતી હું,
કીસીસા જનપે સજતી હું કે જીસ્કી યાદ આતી હય૦
કીસીકે પ્રેમરસ કસકા પડા જા એકકો હય ચસ્કા,
નહીં અબમન મેરે બસકા મજા ઉલ્ફત ચખાતી હય૦

નારદ—૧૭-બ્રહ્મનાથ ગાજે હરીહર બ્રહ્મનાથ ગાજે.
અલખ નિરંજન નામ સુમરલે—બ્રહ્મનાથ૦

પ્રભૂ સુમરલે હરીરસ હુરલે જનમ સફલ નિત કરલે,
યેહ યેહુ યેહ યેહ—પ્રાણનાથ૦

નારદ–૧૮—હરી રસ પ્યાલા પ્રેમી પીજીયેરે પીજીયેરે,
પ્રેમી પીજીએ.

યેહ સંસાર આસાર જાનકે લેના હો સોહી લીજીએ,
લેલીજીયે પ્રેમી પીજીએ—હરી રસ૦
કામ ક્રોધ મદમોહ ગર્વ છલ પ્રબળ નહીં હોને દીજીએ.
રે દીજીએ પ્રેમી પીજીએ—હરીરસ૦

સહેલીયાં–૧૯—બાલી ભોલી ભાલી નિરાલી મોરી લાડલી.
તુજપે બાહાર પ્યારી ગુન દવાલીરે—ભોલી૦
ચંદર બીન બયાકુલ જીવન ચકોરીકા નિત કારન,
અધીરી મત હુય ફુલકુલે:ઇચ્છાહી તોરી—ડાલીરે૦
આસ પુરી હોવે તેરે મનકી બને સજની મનહર સજનકી,
તેરી કલીયાંકા હોગા વોહી માલીરે—ભોલી૦

સહેલયાં–૨૦—અલબેલી ચલો ચલકે સીંગાર સજાઓ.
ગલેમે હાર ડાદહાર બન સંવાર બારબાર સખીરી બનજાઓ૦
ઓ સહેલી નવેલી મદઘેલી જાઓ જાઓ સતાઓ
સખીરી ના લજાઓ—અલબેલી૦

જ્વાળા–૨૧–મોરી બાલી હુય કવલી ઉમરીયા, ખેલુંગી ગુડીયા,
આંગનાં ધીર ઉદામે સજા—મોરીબાલી૦
બસંત ગાઉંગી મય ફાગ ઉડાઉંગી મય
બજાઉંગી રોજ હારમોન્યમ.
શર્તોમે જાઉંગી ઘોડ દૌડાઉંગી,
મોટર ચલાઉંગી ઠેટરમે જાઉંગી,
દેખના નિરાલા ગુન મેરા—મોરી બાલી૦

સબ–૨૨–છલબલ ચંચલ મત કર ચલચલ.
જાજારી જાલા કર ન ઘોંટાલા કર ન ઘોંટાલા ગડબડ ઝાલા.
હટ મરજા....છલબલ૦

મત થોડી અડીયલ થોડી સમઝ સમઝ નાદાન એ બે ધ્યાન.
પ્યારી માતા સંભાલ પીતા બિપતા ચેહુ ટાલ
ફોડ અપના કપાલ—ચુપ—ચોટીકો છાંડુંગા,
નાકહી કાઢુંગા અપના—આ હા હા હા—છલબલ૦

લક્ષ્મિ—૨૩—શોભત ગુન મંડલમે સાવીત્રી સતીકી પ્રભા—શો૦
હું મય સહાએક આનન્દા એક વાકી કરૂંગી રક્ષા.
યુગની ભક્તની કરત સેવા—શો૦
બનકે સાયા સાથ તેરે મયભી હું દિનરાત,
હાંરે યમ સંભલ સંભલ તુજા—ઘમંડન મન કુછલા,
સુન બચન તુ મેરા—શોભત૦

સહેલીયાં—૨૪—ચલો સખી યન મીલ બડ પુજનકો આઓ,
લક્ષ્મી માતાજીકે ભજનસે મનકો રીઝાઓ.
જાએં દેખી શરન લાગે પ્રભૂ ચરન
આનન્દ કરસન રહેં હમ સોહાગન
અચલ સુફલ સુખ પાઓ—આઓ૦

સહેલીયાં—૨૫—કંગ નવા પહેનાએં ગોરી બહીયાં સજાએં.
ગરે હરવા હો દોહુરા બિરાજે—તોરા સાજના૦
રીઝ રહે તાક તાક જોબના સોહાગ રાગ ગાઓના,
ફૂલે ફૂલે ડાલડાલ મનકી યાચના સોભાગ ભાગ ભાઓના૦
પ્રેમ પ્યાસી હું મન દાસી લક્ષ્મીજી માતા,
ચરન શરનમે આન પડી હું—કરદો સુખ દાતા.
બની પ્યારીકો બંદીયા લગાએં દુલ્હન બન જાયે
સાજન સંગ હય તૂ મોહન મન પ્યારી નયેન મતવારી
રંગ રલીયાં કરૂ રતીયાં સખીયન ખેલે ભાગ,
લક્ષ્મીજીકે ચરન પ્રતાબસે અચલ સુફલ હો સોહાગ૦

સબ—૨૬—આઈ વાહવાહ શુભ ઘડીયાં—વરકન્યા દિન રતીયાં.
હર શબ મનાએં—પ્યારે—૦

જોરૂભી પાઈ મયને દેખો ભાઈ

અકડપને સેતનકે સોઉંગા ફુલેંગે અબ લઠ બહાદુર હાં

વાહ વાહ૦

બાંકે જવાન વાહ૦

બાંકા સીપહીયા તુમોરે સઇયાં–ડારૂં તોરે ગરબહીયાં....૦

સહેલીયાં–૨૭–દુલ્હન સંગ આ મીલે સજી દે સાજનવા;

છબીલે સજનવા રે રસીલે નયન નવા.

દુલ્હન બની બનારે ઉમર બઢાઓ

ઉમર બઢડાવે અમર કહાવે–સખીવન બીચ સોહાવે—૦

સહેલીયાં–૨૮–સખી આઓ આઓ ગાઓરી

કદમતલે રંગ જમે બજાઓં મધુર બાંસરી.

ભર ડલીયાં હર કલીયાં ગોથોરી હાર,

પ્રભૂપર કરો નિસાર–ગાઓ ગાઓ સખીયાં૦

સા. ની. સા. નીધા. નીધા. નીધા. પધા. પધા. પમા.

પમા. પમા. ગા. અગા. મગરે. ગરે. ગરે. સા–સખી૦

લક્ષ્મિ–૨૯–જાઉં બનાઉં સજનીયા–ગુની મોહનીંતા સોહનીયા.

મેરા પુજારી હય પ્રેમધારી–પ્રતી સાવીત્રીકી હય

ગુન અતી ન્યારી

બાકી સદ્દાય મન ઠાનીયા–ઠાનીયા–જાઉં૦

સાવિત્રી ૩૦–અપને મનકો બસકરે જાકે હરી ચરન ચીત્ત ધરે.

ઘાટ ઓઘટ કોટ બિકટમે કોઇ તરે—અપને૦

સતી સુરાટન ચઢે–તો મરનસે નહીં ડરે,

સતી સાધવી સત્ય ન છોડે પીયુકે સંગજરે—અપને૦

સતી સાવીત્રીકા પ્રભાવ દેખના–કયાહી જગમે સાજતા.

અતી ન્યારી ગુન પ્યારી સંસારી નીત નામ બાચતા.

સજા ન્યારા ગુન પ્યારા સતીકા સુભાઓ

સેવાકે ફુળસે સતીત્વ બળસે ગાજતા—સતી૦

(સમાપ્ત.)